

MARIE FRANK

UNDERVEJS

En kat løb over vejen
vi stod og ventede i regnen
du tog det som et tegn
og vendte om før mørket sænkede sig

Vi er vel undervejs
tilsammen og måske for altid
vi la'r det trække ud
tager det ligeså stille

Du sagde du sku' afsted
jeg vidste godt at det var tid igen
ville måske gerne med
men ikke dertil hvor du sku' hen

Nu er du undervejs
tilbage og måske for altid
la'r det trække ud
tager det ligeså stille

Jeg ved det såmænd godt
på havet er der højt til loftet
jeg synes mest det er blå
men elsker at se horisonten

Der' ligesom dig og mig
flyder ud og smelter sammen
vi la'r det trække ud
tager det ligeså stille
der' godt nyt undervejs
tilsammen og måske for altid
vi la'r det trække ud
ta'r det ligeså stille